

TAZETTE #10

THEATERAANZEE.BE

ZATERDAG 09/08/2014

DE ZENDELINGEN EN HUN OOGST NEGEN SUGGESTIES VOOR VOLGEND JAAR

Wat kan er beter op TAZ? Wat ontbreekt er? Met deze vragen trokken De Zendingen rond op Café Koer. Wil je weten wie volgende uitspraken deed? Scan de QR-code naast iedere stelling en ontdek het in een YouTube-filmpje. Eens of oneens? Reageer op deze stellingen met #TAZ15!

1 “Wij willen 's morgens tussen zeven en tien graag een koffiebar met ontbijt aan de Peda, want in de buurt is er niets open en anders moeten we te lang lopen. Het lijkt een klein detail, maar dit is wel essentieel voor het welbevinden van een jonge maker.”

2 “Volgend jaar mogen er meer installaties in het park staan. Niet enkel voor kinderen, maar ook voor volwassenen. Zo kunnen mensen meer de festivalsfeer voelen zonder dat ze tickets hoeven te kopen of de stad moeten intrekken.”

3 “Het zou interessant zijn om niet enkel puur receptief voorstellingen te tonen, maar ook voor slimme coproducties te kiezen die gelinkt zijn aan de identiteit van TAZ. Ik denk dan aan locatieprojecten en voorstellingen van de centrale gast, of makers die enkele jaren geleden in het jong werk stonden en nu kunnen terugkeren met een nieuwe voorstelling, zoals bijvoorbeeld Robbert&Frank/ Frank&Robbert.”

4 “Er zou nog iets meer debat en reflectie kunnen zijn naast de vele voorstellingen op dit festival. We zijn hier met artiesten, programmatoren en journalisten samen, maar toch missen we de kans om meer dialoog te organiseren.”

5 “Er moet serieus nagedacht worden over de manier waarop de jonge makers betaald worden. Ze worden enorm in de watten gelegd en alles wordt voor hen gedaan, maar de jonge makers zijn zich tegenwoordig veel bewuster van hun financiële realiteit en weten beter hoe ze betaald willen worden. Er moet een oplossing komen die zowel voor de jonge makers als voor TAZ – een organisatie met relatief weinig geld – goed is.”

6 “Het zou leuk zijn als er wat meer eten op het festival te koop is. Voor de artiesten en de medewerkers is er geen probleem, maar voor de bezoekers was er enkel barbecue omdat de daghap dikwijls uitverkocht was.”

7 “Het is fan-taz-tisch voor het festival dat er op dag één van de ticketverkoop al zoveel kaarten verkocht worden, maar voor de gewone toeschouwers zijn sommige voorstellingen dan al uitverkocht. Daarom mijn tip: wordt allemaal ‘vrienden van TAZ’ en krijg voorrang bij het kaartjes kopen!”

8 “Ik denk dat de tijd rijp is om te kijken of TAZ internationaal iets kan betekenen, zonder grootschaliger te worden, maar wel door een netwerk op te bouwen dat interessant is voor jonge makers. We moeten verder dan Vlaanderen en Nederland durven kijken.”

9 “Ik heb geen antwoorden, maar wel een aantal vragen die TAZ zich moet durven stellen. Hoe verhoudt het jong werk zich tot de rest van de programmatie? Er zijn nu veel meer jonge kunstenaars dan vroeger. Toen moest je echt gaan zoeken, nu moet je gewoon

de schaar in het aanbod zetten om een selectie te maken. Een andere vraag: tot wanneer val je onder de categorie ‘jong werk’? Dit jaar staan er wel enkele voorstellingen op het festival die daar volgens mij niet meer toe behoren.”

De Zendelingen maakten tien dagen lang Theater Aan Zee onveilig op zoek naar de kritische mening van het publiek. In de dagelijkse live show *Vijf voor Vijf* (te herbekijken op www.zendelingen.be) confronteerden ze theatermakers hiermee. Woord en wederwoord in een multimediale vorm, daar staat dit uitzendbureau voor kunstcritiek voor.

P.S.: LAAT OOK NOG EVEN JOUW MAGNEETMENING ACHTER OP DE ZUIL, HET WITTE GEVAARTE IN HET PARK

‘RUMBLE IN DA JUNGLE’ EEN MULTICULTURELE EXPLOESIE VAN TALENT

“*Kill that moneyface!*” Een man en een vrouw nemen het tegen elkaar op in een boksarena, aangemoedigd door twee theaterle coaches. Op de achtergrond staat een imposante big band strak voor zich uit te staren, wachtend op hun tussenkomst in het spektakel dat even later zal beginnen. Parelend van het zweet delen de bokkers elk een paar rake klappen uit: de beruchte bokswedstrijd uit 1974 tussen George Forman en Cassius Clay a.k.a. Mohammed Ali herleeft. Ding dong. Tweede ronde.

Een *big band* noemt men ook wel eens een *stage band*. Een ‘podiumgroep’. En laat nu podiumprésence iets zijn waaraan het de performers van het SINcollectief en co zeker niet ontbreekt. Ze zijn geen bokkers, maar “een sfeer uit een ander tijdperk.” Net omdat deze sfeer niet te vergelijken valt met een stereotiepe, in stilzwijgen gehulde theatersfeer, twijfelt het publiek eerst hoe te reageren op de opgevoerde strijd van woord, projecties, dans, mime en muziek. De kleinere opkomst dan verhoopt kan de ruimte niet volledig vullen, maar geen paniek, dat doet deze bende wel met zijn spontaneiteit en levensvreugde. De *jazzy feel* van de big band mist zijn doel niet en na enkele minuten slaan de eerste heupen al aan het wiegen. Ding dong. Derde ronde.

Het spektakel gaat verder. Rappend en rijmend vullen een *pimp* en een *postnuclear* cowboy met in zijn holster een dwarsfluit aan met hiphopverzen en stand-up comedy. De energieke reeks beelden en klanken die volgt, blaast de loods waarin deze *gathering* plaatsvindt in *no time* omver. Ook is er ruimte voor meer breekbare *heart-to-hearts*, al worden die een voor een snel terug overgenomen door de pittige percussie. De performers blaken van zelfvertrouwen en enthousiasme. Toch schuwen ze ook zelfspot of ironie op geen enkel moment. Net als Ali in der tijd gaan ze voor eerlijkheid, hoe hard die ook moge aankomen. Daarenboven drukken ze zich uit in een hele hoop verschillende talen; Antwerps, Amerikaans, Congolees en West-Vlaams wisselen elkaar in sneltempo af. Stilstaan is voor de toeschouwers geen optie meer. Ding dong. Laatste ronde.

Met *catchy* ritmes en herkenbare covers krijgt de veelkoppige band hun publiek even stil als luid. Door de voelbaar aankomende apotheose vergeet je zelfs naar de knap verlichte bar achteraan de zaal te gaan. Je kunt deze performers “*borderless*” noemen. Wat ze brengen is zowel verhalend, doorleefd als eenvoudig eerlijk. Een speech over *mbongo* – Congolees voor ‘geld’ – wordt een song met bongo’s, een bokswedstrijd wordt een *dance battle*. Deze multiculturele explosie van talent valt niet te labelen: ze zijn intrigerende alleskunnende die een publiek als de beste opzwepen. Ook al zat het publiek om te beginnen al niet neer, een staande ovatie was hier vast en zeker op zijn plaats geweest. (PT)

HOOGACHTEND, DIKKE FREDDY

ANDERMAAL AAN LUC MUYLEAERT, UITBATER VAN THEATER AAN ZEE

Beste Luc,

Ik ben wreed content met mijn positie als vrijwilliger bij Theater Aan Zee. Behalve dat er altijd wel veel meer rauwe groenten zijn dan dat er gebakken vlees is, heb ik absoluut geen klachten over het eten dat voor de medewerkers geserveerd wordt. Maar het meest tevreden ben ik met de ontmoetingen met de vele televisiekoppen en politici die elkaar 's avonds en tot een kot in de nacht op Café Koer staan te verdringen.

Vooral de politici vallen mij daar zeer goed mee omdat zij het meest trakteren. De theaterspelers blijf ik een beetje uit de weg want ik heb al opgemerkt dat zij altijd - ook venten en venten, en vrouwen en vrouwen - direct beginnen te kussen. Ik verschiet er dan ook niet van dat er zo veel theatervoorstellingen wegens ziekte afgelast moeten worden.

Maar de eigenlijke reden van mijn schrijven is dat ik graag nu al zou willen postuleren om volgend jaar opnieuw mee te werken aan uw festival. Niet zozeer omdat ik terug kaartjesknipper of stoelenzetter zou willen worden maar wel omdat ik als artiest zou willen deelnemen. Ik heb vrijwilligersgewijs dit jaar diverse voorstellingen bijgewoond en eerlijk gezegd, ik denk dat ik er ook een zou kunnen maken.

Ik heb bovendien al een redelijk straf plan. Door een gelukkig toeval heb ik in een café dat ik niet nader ga noemen iemand ontmoet die mij tegen een zeer schappelijke prijs, zo goed als nieuw, drieëntwintig automatische grasmaaiers kan verkopen. Ge weet wel, zo van die robotten, die zonder dat ge er achter loopt uw gazon scheren.

Ik zou daarmee in het stadion KV Oostende een spectaculair grasmachineballet willen organiseren. De toeschouwers kunnen dan tenminste toch op één voorstelling van Theater Aan Zee op een echte goede en gemakkelijk zittende tribune zitten en ze gaan daar ook plaats genoeg hebben want ge krijgt daar achtduizend man binnen. Ik zou die grasrobotten dan zo afstellen dat ze, terwijl de muziek speelt van 'Waar de meeuwen schreeuwen boven het hels gedruis', op kunstige manier letters in het gras van het voetbalveld scheren. We kunnen er nog over discussiëren welke tekst er dan komt maar ik zou denken aan de tekst van een Koninklijke toespraak. Niemand begrijpt dat maar ik heb begrepen dat zoiets op Theater Aan Zee het succes vergroot.

Is het mogelijk om mij redelijk snel de middelen te verschaffen om die drieëntwintig automatische grasmaaiers aan te schaffen? Het is helaas wel niet mogelijk om er een factuur bij te krijgen.

Met de meeste hoogachting,

Dikke Freddy.

P.S.: Men heeft mij al dikwijls gevraagd: "Freddy, als ge één ding moogt meenemen wanneer ge onverwacht naar een onbewoond eiland verbannen wordt, wat zoudt ge dan verkiezen?"

Ik heb dan altijd zonder verpinken geantwoord: "Een nachtwinkel."

Maar toen mij gisteren aan een van de bars in het Leopoldpark de eilandvraag gesteld werd, heb ik geantwoord dat ik graag Theater Aan Zee zou willen meenemen naar mijn onbewoond eiland. Ik zal dan tot in der eeuwigheid eten en drinken hebben en vooral, ik zal mij nooit vervelen. Alstublieft en dank u wel.

Hoogachtend, Dikke Freddy is een column van schrijver Erik Vlamincq.

CLANGDELUM CINEMATOGRAPHICA

VERKLANKTE FILM

Vijf jaar geleden trok muzikant, beeldend kunstenaar, performance artiest en laureaat Jongmuziek TAZ#2012 Hans Beckers naar Roemenië. Daar vond hij een onverwachte inspiratiebron in de *moara* en *piua*, twee traditionele Roemeense machines. "Die plek, die klank, dat visuele van radertjes en elementen die op elkaar inspelen. Het inspireerde mij om nog zo'n plaatsen te zoeken."

Deze zoektocht resulteerde vijf jaar later in de "concertfilm installatie" *Clangdelum Cinematographica*, letterlijk: verklankte film. Het concept gaat uit van een totaalervaring waar geluid en beeld de perfecte cohesie vormen. De beelden die Beckers daarvoor gebruikt variëren van rustgevende natuurlandschappen met grazende koeien, tot kerncentrales in Charleroi en overgangsrituelen in West Papua. Via herhaling, indrukwekkende close-ups, spaarzame manipulatie en een verbazend gevoel voor compositie toont Beckers zo de poëzie in het alledaagse en het minder alledaagse.

De natuurlijke geluiden en beelden worden vergezeld en aan elkaar geweven door live improvisatie met een hoog DIY-gehalte. Centraal hierin staat de "tafelruismachine"- een omgebouwde gitaar die een magnetisch veld creëert waar stringen in gebracht kunnen worden. Staalwol, een elektrische tandenborstel, deodorant, gitaar en klarinet: Beckers creëert een niet voor de hand liggend klankbord dat de verstilde beelden laat bloeien. *Clangdelum Cinematographica* vormt zo een audiovisueel pareltje, dat naast verklanken ook perfect weet te verstillen. (EV)

VANDAAG OM 14U IN CDO

DAGKLAPPER ZATERDAG 09/08

Legende: PWYW = pay what you want / UV = uitverkocht

10U-2U	DRL	SPUITBUSSEN@TAZ Graffitiwandeling doorheen het park	DIVERSE GRAFFITISPUITERS	LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
10-18U	DRL	SAMMY BALOJI - HUNTING AND COLLECTING Werken van hemzelf, Georges Senga, Claus Sinzomene, Renzo Martens en een selectie van kunstwerken van Mu.ZEE-collectie.	MU.ZEE	MU.ZEE	EXPO	€7.00
10-18U	DRL	HUIS VAN DE VREDE Toevoeging van een hedendaags luik aan de tentoonstelling 'Loopgraven in Afrika' door Freddy Tsimba.	FREDDY TSIMBA	VENETIAANSE GAANDERIJEN	EXPO	GRATIS
10U00		INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER OPEN TAZette vanaf 11u verkrijgbaar	TAZ	CAFÉ KOER	RAND	GRATIS
10U00	DRL	LITTLE FREE LIBRARY Vlei je neer met een boek uit de Little Free Library	TAZ	LEOPOLDPARK	RAND	€0.00
11U00	60'	DE 3E COLONNE: IKZINNIER Een liedjesprogramma dat buiten de lijntjes kleurt. (inschrijven aan infostand Café Koer)	STEFFIE VAN CAUTER / DIRK PAUWELS	HUISKAMERS	THEATER	UV
11U00	DRL	RADIO TAZ Traditiegetrouw luisteren dé TAZ-dj's Café Koer op met verrassende muziekjes, babbels en onverwachte interventies.	JAN DUCHEYNE / KEVIN BELLEMANS	LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
12U00	90'	BROOD EN SPELEN Geanimeerde gesprekken met jong talent en gevestigde waarden uit het TAZ-programma.		CC DGP/PANORAMA	RAND	GRATIS
14-18U	DRL	TEMPS MORT /IDLE TIMES Dit familiedrama is het resultaat van Verhaests fascinatie voor kunst uit de late middeleeuwen en de vroege renaissance.	ALEX VERHAEST	HUIS H. SERRUYS	RAND	GRATIS
14-18U	DRL	LOOPGRAVEN IN AFRIKA (1914 - 1918) Over de vergeten oorlog van de Congolezen tegen de Duitsers.	TAZ, STAD OOSTENDE, AFRIKAMUSEUM	VENETIAANSE	EXPO	€4.00
14U00	90'	A TRAGEDY (SIMPLIFIED) Post-modern familie-epos over de afkomst en identiteit van Naomi, met haar half-Belgische, half-Griekse nationaliteit.	NAOMI VELISSARIOU	H. BAELSKAAI 18	THEATER	€7.00
14U00	60'	WHITE RABBIT, RED RABBIT (16+) Een heel open experiment van/over een Iranes die zijn land niet uit mag	MET WARRE BORGMANS	ATHENEUM	THEATER	UV
14U00	60'	CLANGDELUM CINEMATOGRAPHICA Geluidsinstallaties & muziekperformances, composities, live muziek voor theater, dans, video, grafisch werk en tekeningen.	HANS BECKERS / KWP DE PIANOFABRIEK	CDO	MUZIEK	€10.00
14U30	80'	IK WEET ER TE WEINIG VAN Een voorstelling die gaat over de stad waarin zij (Rebekka De Wit) vandaag leeft.	REBEKKA DE WIT	CC DGP/ATELIER +1	THEATER	UV
15U00	90'	WHITE LIES De tweede reeks van theatersolo's van Lies Pauwels, geschreven door Rod de Graaf.	VZW SONTAG/LIES PAUWELS	CC DGP/DACTYLO	THEATER	€12.00
16U00	60'	KATER AAN ZEE Masterproef van Joke Sluydts, studente radio aan het RITS. Ze kaapt elke dag een uurtje zendtijd weg bij Radio TAZ.	JOKE SLUYDTS	LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
16U00	105'	A HISTORY OF EVERYTHING De geschiedenis van alles, van bigbang tot nu in 60 minuten	ONTROEREND GOED/SYDNEY THEATRE COMPANY	CC DGP/GROTE POST	THEATER	€14.00
17U00	50'	PERSONA, 2013 Een dialoog tussen het spreken en het zwijgen.	TIBALDUS EN ANDERE HOEREN / KC DE WERF	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	€12.00
18U00	60'	DE 3E COLONNE: IKZINNIER Een liedjesprogramma dat buiten de lijntjes kleurt. (inschrijven aan infostand Café Koer)	STEFFIE VAN CAUTER / DIRK PAUWELS	HUISKAMERS	THEATER	UV
18U00	60'	COMPLAINTS CHOIR/PRIJSUITREIKING JONG THEATER EN JONG MUZIEK		CC DGP/PANORAMA	RAND	GRATIS
20U00	105'	A HISTORY OF EVERYTHING De geschiedenis van alles, van bigbang tot nu in 60 minuten	ONTROEREND GOED/SYDNEY THEATRE COMPANY	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
20U00	90'	WHITE LIES De tweede reeks van theatersolo's van Lies Pauwels, geschreven door Rod de Graaf.	VZW SONTAG/LIES PAUWELS	CC DGP/DACTYLO	THEATER	€12.00
20U00	150'	DOUBLE BILL MADENSUYAMENRA De twee bands spelen samen, op één affiche, gemengd publiek, dezelfde spirit... Wie speelt eerst?	MADENSUYU/AMEN RA	LOODS NMBS	MUZIEK	€12.00
21U00	50'	PERSONA, 2013 Een dialoog tussen het spreken en het zwijgen.	TIBALDUS EN ANDERE HOEREN / KC DE WERF	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	€12.00
22U15	15'	KLEINE SCHOORSTEENVEGER Auteur Paul Verrept maakt een reis door de tijd en blikt terug op de zomer in 2014.	PAUL VERREPT	LEOPOLDPARK (KIOSK)	LITERATUUR	GRATIS
22U30	60'	THE VALERIE SOLANAS Dandyeske grootstadweltschmerz, beat poetry, melodisch vernuft en bezwerende riffs		LEOPOLDPARK (KIOSK)	MUZIEK	GRATIS

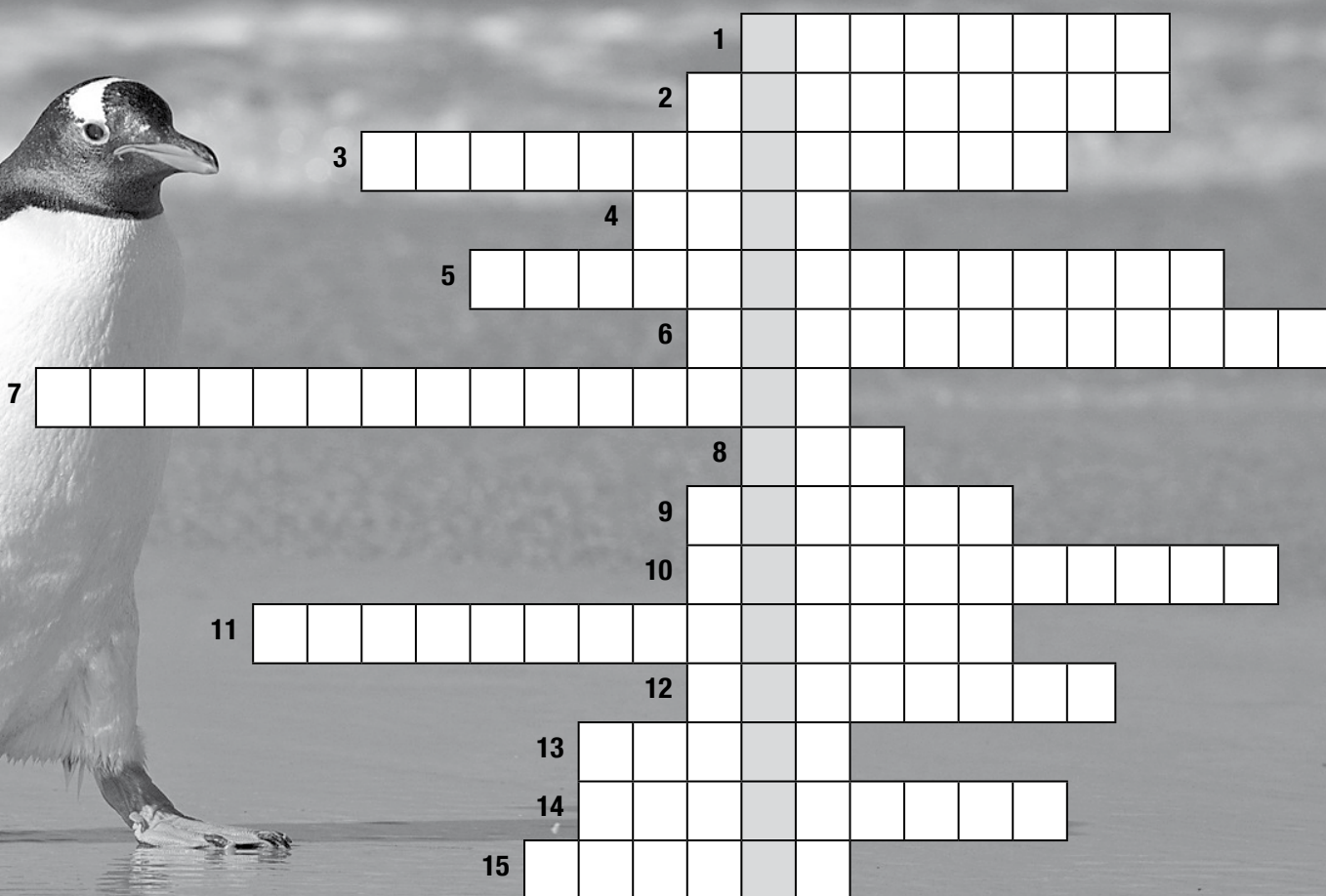
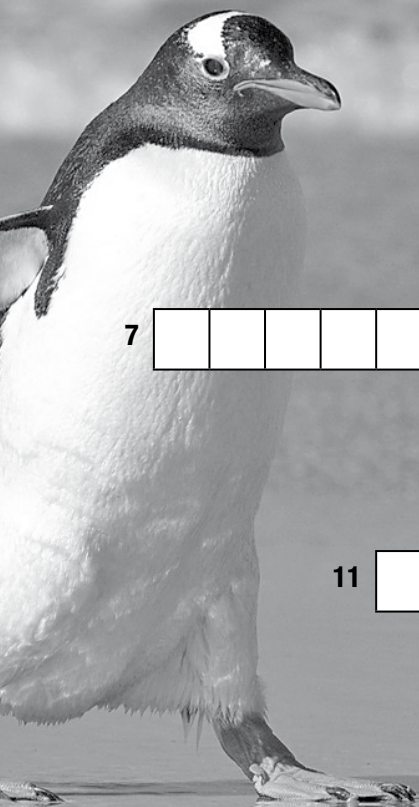
AANKONDIGING: THE VALERIE SOLANAS

Het zijn drukke dagen voor Michaël Brijns. Hij was gastmuzikant in de multiculturele feestborn *Rumble In Da Jungle*, bracht eerder deze week een ode aan de vrouwelijke *beat poets* met *Beat The Hippos* en vanavond speelt hij het afsluitconcert met achterliggende band The Valerie Solanas. Ook hier zal onze bongo spelende vriend, de *beat poet*, weer een centrale rol spelen.

Vanwaar die fascinatie voor de Beat Generation? Brijns: "Ze zijn de eerste echte tegenbeweging, nog voor de hippies en al die anderen.

Het is een soort rebellie tegen conservatisme op elk gebied. Ook de combinatie muziek en tekst vind ik zeer interessant." Muzikaal zet zich dat vooral door in maatschappijkritische teksten - voorzien van de nodige humor en ironie - en een eigenwijze sound. "We blijven ver weg van het gegeven 'muziek als commercieel concept'. Het is voor ons belangrijker om iets van onszelf te hebben. We zijn dan ook een redelijk theatrale band, inclusief dwarsfluit in de bezetting". Iets specifiek kan de luisteraar zich verwachten aan opzweepende rock, satirische punk, jazzinvloeden en spoken word in de geest van The Doors, Nick Cave, Captain Beefheart en Jethro Tull (de dwarsfluit, weet u wel). (EV)

VANDAAG OM 22U30, GRATIS IN HET LEOPOLDPARK (KIOSK)

WOORDENPUZZEL: ZOEK DE PRIMEUR

Speciaal voor jullie, trouwe *TAZette*-lezers, eindigen we deze geweldige editie met een onvervalste primeur... (*tromgeroffel!*) Wie deze woordpuzzel oplost, weet meteen ook welke centrale gast volgend seizoen naar Oostende afzakt! Alstublieft! En dankuwel!

1. Tijdens de Zeenomaden maakt het publiek een stop bij respectievelijk verteltheater, muziektheater en een hoorspel. Wat is de titel van dit hoorspel?
2. Welke voorstelling werd, helaas, door ziekte van één van de hoofdrolspelers, vroegtijdig afgelast?
3. Welke acteur had het voorrecht om als eerste de bruine enveloppe, met daarin een toneeltekst van Nassim Soleimanpour, te openen?
4. Wat zegt een eendje als hij klaarkomt?
5. Welke muzikant, die ons afgelopen vrijdag op een soloconcert trakteerde, schreef de soundtrack voor de Ontroerend-Goedproductie *OMG*?
6. Welke laureaat van de TAZ-KBC jongtheaterprijs van 2012 staat hier dit jaar opnieuw met een voorstelling?

7. Naar welk dubbelconcert kijken we nog reikhalzend uit?
8. Hoe zou centrale gast Alexander Devriendt (OG) deze festivaleditie omschrijven?
9. Vul deze zin aan: Het rommelt al eens in de...
10. Welke brieven schrijver konden we dagelijks volgen in de *TAZette*?
11. Aan welk gezelschap hebben we deze mooie editie van Theater Aan Zee te danken?
12. De voorstelling *The dog days are over* van Jan Martens is gebaseerd op één simpele beweging. Welke?
13. Wie tapt de beste moppen (en heeft een buste aan de ingang van het Leopoldpark)?
14. Wat is de snelste manier om vanuit Oostende naar centraal Afrika te reizen?
15. Welke medewerkster nam de moeite om – 's middags zowel als 's avonds – al onze namen uit het hoofd te leren en bracht, ondanks de wolkjes op haar weerbericht, toch de zon in onze dag?

COLUMN JAN DUCHEYNE / RADIO TAZ 'U WAS WEER GEWELDIG'

*Nauw zichtbaar wiegen op een lichten zucht
De witte bloesems in de schemring -- ziet,
Hoe langs mijn venster nog, met ras gerucht,
Een enkele al te late vogel vliedt.
En ver, daar ginds, die zachtgekleurde lucht
Als perlemoer, waar ied're tint vervliet
In teêrheid... Rust -- o, wondervreemd genucht!*

*Want alles is bij dag zo innig niet.
Alle geluid dat nog van verre sprak,
Verstierf -- de wind, de wolken, alles gaat
Al zachter en zachter -- alles wordt zo stil...
En ik weet niet, hoe thans dit hart, zo zwak,
Dat al zo moê is, altijd luider slaat,
Altijd maar luider, en niet rusten wil.*

Avond, Willem Kloos (1859 - 1938)

Al jarenlang haalt J.P. (die door Sam Louwyck een nacht lang Jacqueline Patricia werd genoemd) die ene zin uit het gedicht *Avond* van Willem Kloos aan. Toen ik hem tegenkwam in de Lafayette en de nacht mij een beetje de voeten uit hing doordat het mij allemaal wat doelloos en een herhaling van een herhaling leek, haalde hij opnieuw die ene zin aan: "Want alles is bij dag zo innig niet". Op dat moment heb ik besloten dat ik de volgende avond bij ons op de kiosk na het optreden van Al di Miseria, zou inzetten met het voorlezen van het gedicht van Kloos. Het was een gepast moment om dat te doen. Het accentueerde onze vrijheid om onze nachten te beleven zoals wij ze willen, wars van decibel meters.

Kevin Bellemans, Lotte Hemelsoet (onze geweldige assistente) en ikzelf hebben van Radio TAZ gemaakt wat we op voorhand voor ogen hadden. Net zoals met Ewoud Vermote vorig jaar was het voor mij en Kevin fantastisch om een jong iemand naast ons te hebben: de Facebookpagina van Radio TAZ en de Soundcloud stonden in een handomdraai vol met interviews en andere opnames.

In ons kraaiennest, weer op onnavolgbare wijze in elkaar getimmerd door Kamiel en 'the Road Crew', is alles mogelijk. De optredens van Al Di Miseria - een schitterende band, met het lef en de branie van jonge mensen met een visie die je niet vaak tegenkomt, én ongelofelijk spannende muziek - en Mauro Pawlowski alias Mauritz Pauwels waren onvergetelijke hoogtepunten.

Even onvergetelijk en indrukwekkend was de minuut stilte die ikzelf voor de kiosk heb ingeleid voor het leed van de mensen in Gaza. De stilte was overdonderend. En zo hoort het.

Mensen vragen ons vaak hoe we het volhouden, van 11 uur 's morgens tot 2 uur 's nachts. Maar de energie die je krijgt van Theater Aan Zee, van de bezoekers, medewerkers en alle geweldige makers die er rondlopen, die is onuitputtelijk en daardoor wordt de vermoeidheid opzij gezet door een niet aflatend enthousiasme en een onophoudelijke inspiratie om nieuwe dingen uit te proberen of een volgende plaat te selecteren. De muziek die Kevin en ikzelf op radio TAZ

selecteren is voor ons een erezaak. Het is niet evident om tien dagen lang variatie in je muziek te stoppen. De lat ligt hoog wat ons betreft. En daarin vullen en voelen we elkaar perfect aan. Het is makkelijk om in één genre een setje van een uur te draaien. Wij vullen dagen en avonden met zoveel mogelijk uiteenlopende en niet eerder opgelegde muziek. Dat is een geweldig avontuur waar enkel de selectie de voorbereiding is. Voor het overige is het op het moment zelf dat we naargelang de sfeer in het park en voor onze kiosk onze keuze maken. Zo blijft het spannend.

Wat ook zeer spannend was: de Insomnia Sessions in het geweldige zaaltje Elysée. Een geweldige opstelling van de instrumenten door virtueuze muzikanten waar ik enkel de finale van heb gezien doordat we zelf altijd tot twee uur blijven draaien in onze kiosk. Maar dat laatste optreden heb ik dus meegemaakt en het was zeer lang geleden dat ik nog zoiets heb gezien en ervaren. Nog voor de heren begonnen te spelen hing er een rauwe energie, een uitzinnige sfeer in de lucht, die je zelden meemaakt. En toen ze begonnen leek het uur voorbij in een kwartier, zo spannend en zo vol energie en zo goed gespeeld ook. Dat enthousiasme in ieders ogen, de puurheid en het heilige vuur.

We hebben nog één dag te gaan. Katers zijn voor later, tenzij om 16 uur, straks bij de onnavolgbare Joke Sluydts in haar *Kater aan Zee* waar Kevin en ikzelf zijn uitgenodigd. De mannen van radio TAZ team zijn er klaar voor en we hebben ons beste kruut nog niet verschoten.

For those about to rock all night long, we salute you!

Het Radio TAZ team: Kevin, Lotte en Jan.

HAAAA. DIE JAMES TOCH

Wie kent hem niet: James Ensor? Kunstschilder, symbolist, Oostendenaar... Maar wat weinigen weten is dat *good ol'* James ook een notoire grapjas was, die - al dan niet gemaskerd - aan tafel de ene na de andere joke uit zijn artistieke mouw schudde, tot groot jolijt van zijn bewonderaars. Als eerbetoon aan de meester publiceren we dezer dagen enkele hoogtepunten uit zijn oeuvre. Lachen, gieren, brullen maar. *One more time, James!*
Een alcoholist gaat naar de dokter.

"Dokter, ik heb een serieus probleem. Ik drink te veel."

De dokter antwoordt: "Aha. Wat drink je?"

Waarop de man: "Goh, wat hebt u zoal in huis?"

'TEMPS MORT/IDLE TIMES'

VERVAL KENT VELE GEZICHTEN

Bij het betreden van het unieke pand Huis van H. Serruys maken we kennis met vijf familieleden, die elk in hun eigen *frame* gevangen zitten met hun eigen gedachten en hun te dragen gewicht op de schouders. De poëtische, kwetsbare portretten geven de toeschouwer een vervreemdend gevoel. Je kijkt toe hoe ze zachtjes in- en uitademen, alsof je ze bekijkt terwijl ze poseren voor hun afbeelding. De beelden zijn zichtbaar gegroeid uit Alex' fascinatie voor kunst uit de late middeleeuwen en de vroege renaissance, voor de symboliek, het kleurgebruik en de bevreemdende personages. En toch zijn ze eigentijds en drukken ze de emoties van de getroebleerde personages meer dan uit. De kwelling van deze *character studies* wordt pas echt duidelijk bij het aanschouwen van het familieportret boven de schouw. Dit groepsportret wordt omringd door kleinere beelden waarin de dood en de vergankelijkheid sterk aanwezig zijn. In het portret, dat eigenlijk een interactieve film is, spreken de personages voornamelijk tegen zichzelf, langs de anderen heen. Alex (andra) Verhaest wil hiermee het besef opwekken van de verschillende communicatiekanalen die we tegenwoordig rijk zijn en het (negatieve) effect daarvan op de communicatie zelf. Het slotbeeld in deze multimediale installatie bestaat uit een natuurlandschap, waar de insecten uit de vorige beelden hun rust vinden, net zoals het hoofdpersonage in de vertelling. De unieke manier van vertellen zorgt, samen met de aard van de beelden, voor een bijzondere museum- of filmervaring. (KG)

VANDAAG DOORLOPEND TUSSEN 14U EN 18U HET HUIS VAN H. SERRUYS

AANKONDIGING 'PERSONA, 2013'

THE SOUND OF SILENCE

Theater Aan Zee 2014 presenteert opmerkelijk veel verteltheater aan haar publiek: *Persona, 2013* van Tibaldus en andere hoeren past mooi binnen dit rijtje. Deze monoloog is gebaseerd op de gelijknamige film van Ingmar Bergman, maar wil naar eigen zeggen het verhaal niet ombouwen tot een theatervoorstelling. "Tekst is de aanleiding om te denken en te spelen. De conflicten en problemen die Bergman in zijn scenario behandelt, leken ons nog steeds interessant en daar wilden wij mee aan de slag," klinkt het bij de makers. "Deze conflicten gaan over het woord, over een identiteit die onder vuur ligt en over zwijgen omwille van een verlangen naar authenticiteit. Volgens ons kun je de persoonswisseling in het oorspronkelijke script interpreteren als een transformatie door middel van taal. Taal kan hierbij heel breed opgevat worden: taal is iedere vorm waarin de werkelijkheid tot ons spreekt en de werkelijkheid op die manier leesbaar maakt. Ook Beckett was een bron van inspiratie, vooral omdat er in zijn stukken ook geen duiding is van tijd en plaats. Personages bestaan omdat ze spreken en vice versa."

Eva Binon en Simon De Winne spelen een voorstelling waarin stilte een prominente plek krijgt. Welk belang heeft het verhaal, wanneer de oren van de bestemming er niet voor openstaan? Blijf je vertellen? Is weerklank noodzakelijk? Of slagen we erin ons uit te drukken buiten de conventionele codes om? Zoals het gezegde luidt: spreken is zilver, zwijgen is goud. (KG)

VANDAAG IN DE KLEINE POST OM 17U EN 21U

JERUSALEM – [HOLOCENE #1]

A FRIDAY IN JERUSALEM

Vier muzikanten op scène; naast en achter hen vijf roodgloeiende schermen – de associatie met de bloedige conflicten in de Gazastrook is onvermijdelijk. De sfeer is gespannen en geladen; nooit was een voorstelling zo brandend actueel. Tien jaar na hun eerste stadsportret *Jerusalem* bezoekt BERLIN de stad opnieuw, op zoek naar oude en nieuwe verhalen. Het bewustzijn van de stad is nog steeds erg complex, de overtuigingen en belangen meer dan ooit tegengesteld. "De ondertitel *Holocene* is te vaag, te breed. Alsof jullie een totaalbeeld van Jerusalem schetsen en dat gaat onmogelijk." *A Friday in Jerusalem* dan? "Dat is oké."

BERLIN monteert een indringend portret van de stad die tegelijk "bestemming", "centrum" en "hel" van de wereld is. De fenomenale stilbeelden leggen het publiek het zwijgen op, de hartverscheurende getuigenissen pakken naar je adem. In Jerusalem zitten op slechts één vierkante kilometer vier godsdiensten op elkaars vel, waardoor een zekere densiteit en mystiek van de stad uitgaat. Het maakt er het leven allesbehalve gemakkelijk op. Schrijnende getuigenissen in Arabisch, Frans en Engels belichten de verschillende polen in de strijd om de heilige stad. *Jerusalem* is "de link tussen hemel en aarde", maar sinds de komst van de barrière – die enkele Arabische wijken afsnijdt van de rest van de stad en heel ironisch de 'vredesmuur' wordt genoemd – meer dan ooit verscheurd. De Arabische live muziek, gebracht door vier topmuzikanten op drumstel, cello, saz en oud, past perfect bij de prachtige beelden van de stad. Lijnrecht daartegenover staan de gruwelijke oorlogsbeelden en onthutsende verhalen. Afschuwelijke deposities over een vrouw die sinds een terroristische aanslag aan het ene oog blind is, een jongetje dat zonder reden wordt meegenomen door de politie voor een streng en genadeloos verhoor, een volledige gemeenschap die wordt verbannen en noodgedwongen met vier miljoen als vluchtelingen leven...

"Niet de muur trekt een grens tussen de verschillende groepen, vooral het verschil in mentaliteit zorgt voor spanningen." De intrigerende en soms verhitte discussies tussen een Jood en een Moslim die allebei zeggen te streven naar een vreedzame oplossing zijn een opeenvolging van beschuldigingen en *tu quoque*-argumenten. "De basisformule is nochtans simpel: delen," aldus één van de pacifistische rabbi's. Maar zo simpel ligt het niet: "Als wij winnen, zij eruit. Als zij winnen, wij eruit." De huidige conflicten maken van *Jerusalem [Holocene #1]* een allesbehalve vrijblijvende voorstelling: het kruipt volledig onder je huid, en veel dieper. (FP)

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD... MEESTERLIJK JOKARI-TENNIS

U kon Titus De Voogdt hier op TAZ al aan het werk zien in *Duikvlucht* van Studio ORKA. Gisteren was hij ook terug te vinden op de planken van de Kleine Post. Daar bracht hij, moederziel alleen, *De geschiedenis van de wereld aan de hand van banaliteiten*, een productie van het Gentse jeugdtheater Kopergieterij. En wat deed hij dat schitterend.

Een jongen mept wat op een Jokari-tennisbal. Alles normaal. Maar dan begint het verhaal. Zijn moeder - een hooggeleerde, ambitieuze vrouw die haar leven wijdde aan fysica en onderzoek naar het Higgsdeeltje - ligt op sterven. Hij heeft nooit iets willen weten van de realiteit waarin zijn moeder leeft. Veel liever zweeft hij rond in een wereld waarin magie, fantasie en illusie wél nog mogen bestaan. Terwijl hij de goocheltrucs uit zijn mouw schudt, fietst hij, in de keuken van zijn verleden, door de geschiedenis van zijn moeder, de wereld en zichzelf. Op scène

wordt hij muzikaal ondersteund door een magnifieke gitaarlijn, geschreven en uitgevoerd door Geoffrey Burton. Die muziek grijpt je nu eens bij de keel en laat je dan weer wegdromen in combinatie met het meesterlijke spel van Titus De Voogdt.

Want meesterlijk is het wel. Van minuut één tot vijfenzeventig weet hij je te boeien, mee te nemen in zijn verhaal, een lach op je gezicht te toveren en diepe snaren te raken. Dit is een voorstelling die iedereen zou moeten zien. Of hoe fantasie en realiteit zo mooi kunnen contrasteren. Dit is een voorstelling die in je hart sluipt en er nooit meer uitkomt. (BS)

TELEX

Vandaag om 18u in de Panoramazaal worden er prijzen uitgedeeld. Vier op rij, niet zelden met een lange titel. Als daar zijn: de TAZ-KBC Jongtheaterprijs ter waarde van 10.000 euro, om te investeren in een nieuwe productie die, in principe, volgend jaar op TAZ in première gaat. De Artes Jongtheaterschrijfprijs ter waarde van 7.500 euro, een bekroning voor de beste theatertekst en -auteur op deze editie. De TAZ Jongmuziekprijs ter waarde van 2.500 euro, als duwtje in de rug van de meest beloftevolle muziekband. En tot slot is er de TAZ Publieksprijs... Goed voor een weekendje aan zee in de Koningin der Badsteden. Spannend! En alvast een dikke proficiat namens de redactie van de *TAZette*.

Enkele uren voordien, meer bepaald om 12u in diezelfde Panoramazaal, is er de laatste *Brood en Spelen*, met diverse gasten: een delegatie van Ontroerend Goed, de Zendingen (zie elders in deze *TAZette*), een vertegenwoordiging van de jury, enzovoort. Toegang is gratis, iedereen is welkom.

Een dodelijke double bill, anders kunnen we het niet omschrijven: het dubbelconcert van Madensuyu en Amenra die zich voor de gelegenheid verweven tot MADENSUYUAMENRA. Vanavond geven ze er een lap in de NMBS Loods, 20u.

En we eindigen deze rubriek met een... sportbericht. Op 6 september aanstaande organiseren De Rode Duivels hun nationale fandag in, jawel, Oostende. Zo maakte de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) gisterenmiddag bekend. Eerder was er sprake van Luik als mogelijke locatie, omdat daar twee dagen eerder de interland België-Australië wordt gespeeld. Maar het is dus toch Oostende geworden, aldus een woordvoerder. "De kuststreek ligt dan wel geografisch gezien in Vlaanderen, maar eigenlijk is de kust toch wel een beetje van iedereen." We hadden het niet beter kunnen formuleren. De kust is toch ook een beetje van iedereen zeker? Awel ja. Tot volgend jaar!

NTGent 2014-2015

met nieuw werk van Luk Perceval,
Julie Van den Berghe & Bernard
Dewulf, Tom Dewispelaere &

Stijn Van Opstal,
Wim Opbrouck,
Peter Verhelst,
Tom Lanoye &
Josse De Pauw,
Alain Platel &
Frank Van Laecke
en nog veel meer fraais

www.
ntgent.
be
+32
9
225
01
01

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Febe Pieters, Katrien Geebelen, Phéline Thierens, Ewoud Vermote, Simon Vandekerckhove, Bavo Smets

Foto's: Sarah Oyserman, De Zendingen, Gael Maleux, Phile Deprez, Jolien Fagard

VU: LUC MUJLAERT, TARTART VZW, JAN DECLERCKSTRAAT 2, 8400 OOSTENDE.

dSDe
Standaard

CO
BRA

Knack

